

Bestuurstafel

Van de bestuurstafel – september 2020

De Algemene Ledenvergadering (ALV) zal worden gehouden op 25 oktober in de Besant Hall. De uitnodiging en stukken zullen eind september aan de leden worden gestuurd.

Wegens de voortdurende Corona dreiging zijn de najaarsbijeenkomsten die aangekondigd waren op het ITC, van 21 oktober en 7 november, afgelast. Hopelijk brengt het voorjaar 2021 nieuwe kansen.

Deze aflevering van Theosofia werd voorbereid eind juli begin augustus. Wegens de Corona situatie wisten de loges en centra nog niet hoe hun programma er uit zou komen te zien. Men wilde eerst de kat uit de boom kijken: wordt het ZOOM of toch de gebruikelijke zaal? Daarom vindt u in dit september nummer geen informatie hieromtrent. Bij het verschijnen van dit nummer echter zal het wel allemaal bekend zijn. De programma's staan dan gepubliceerd op de websites en facebookpagina's van de loges en centra, en op de landelijke website.

In september en oktober gedenken wij jaarlijks Annie Besant: geboren 1 oktober 1847 gestorven 20 september 1933. In de *Garden of Remembrance* op het landgoed van het *International Theosophical Centre* te Naarden ligt een kleine eenvoudige gedenksteen op de plek waar een deel van haar as begraven is, met het opschrift *Annie Besant, Warrior*.

Als wij theosofie gaan bestuderen benaderen we dit in eerste instantie benaderen met ons huidige denkvermogen, het lager manas van onze persoonlijkheid. Wij kunnen dit immers nog niet vanuit een hoger bewustzijn, want dat bezitten we nog niet. Door vele jaren van studie, meditatie, juiste levenshouding, zuivering van ons gevoelsleven bouwen wij aan ons "*antahkarana*", de brug naar ons hoger manas. Pas wanneer we hiertoe zijn doorgebroken kunnen we zeggen dat onze kennis van theosofie "eerstehands kennis" is. Daar vóór is het allemaal theoretisch, laten we onszelf niks wijsmaken. Onze kennis behoort nog tot het uiterlijke gebied, eindig en vergankelijk in ruimte en tijd, het is slechts een verschijningsvorm behorende tot het *fenomenale* gebied. Pas wanneer we doorgebroken zijn naar hoger manas zitten we in het *noumenale* gebied, de blijvende werkelijkheid, buiten ruimte en tijd. De wereld van het wezenlijke, waar we eindelijk thuis gekomen zijn. Want *die* wereld is ons ware tehuis, niet deze wereld van ballingschap. Maar het oversteken van die brug van *antahkarana* is niet zomaar een wens die in vervulling kan gaan. We moeten er keihard voor werken, dag in dag uit van uur tot uur. En één van de sleutels ligt in ons denken. Zolang wij nog op de ons bekende manier blijven denken mogen we niet rekenen op enig echt bewustzijn van datgene wat we theoretisch van de theosofie allemaal in ons opnemen. Hieronder in de woorden van Annie Besant. De noodzaak van gedachtenbeheersing was een steeds terugkerend thema in haar werk.

Bestuurstafel

De occultist in spé die de theoretische kennis tot in detail beheerst, zal zich vervolgens bezig gaan houden met de ontwikkeling van zijn eigen bewustzijn. Hij zal door volhardend nadenken en langdurige meditatie zijn mentale instrument – zijn denkvermogen – waarmee hij op de hogere gebieden werkzaam wil zijn, gaan trainen. Hier begint zijn eerste grote moeilijkheid: hij kan pas een occultist worden als hij zijn denken volledig onder controle heeft. Want zoals u weet staan de mensen, juist omgekeerd, volledig onder de controle van hun denkvermogen; voor zover zij tenminste niet volledig beheerst worden door hun zintuigen. Dit geldt ook voor de meer ontwikkelde mensen, maak u geen illusies. Totdat het denkvermogen beheerst wordt is het waardeloos als een instrument van occult onderzoek. Want het rent her en derwaarts zoals het belieft, zijn eigenaar met zich meesleurend, en heeft daarmee de neiging zich benedenwaarts te bewegen, waar het evolutionair gezien vandaan komt, aangezet door begeerten, bewogen door aantrekking en afstoting, terwijl de occultist die wenst te weten, zich aantrekking en afstoting niet kan veroorloven, want hij bestudeert alles in het heldere licht van de rede, en kan zich niet willekeurig van het ene afwenden en tot het ander aangetrokken worden. Het hele universum ligt immers voor hem, de Goddelijke Geest is in ieder deel daarvan gemanifesteerd, en alles wat uit de Goddelijke Geest voortkomt is het waard bestudeerd te worden. Goed beschouwd is er niets in die Geest wat afstotend is. Dus hij moet over zijn eigen geest volledig meester zijn. Dit is de eerste stap die de occultist in spé moet zetten. Ik zeg de eerste stap, want ik ga ervan uit dat niemand er ook maar over peinst een occultist te worden die niet zijn leven heeft gezuiverd en een stevig fundament van deugd, nobel denken en nobel leven heeft gelegd. Dit kan niet buiten beschouwing gelaten worden, en ik ga ervan uit dat dit eigenlijk welbekend is aan een ieder, want het is cruciaal voor zijn verdere studies. Niemand wiens leven niet zuiver is, wiens gedachten niet edel zijn, wiens karakter niet onzelfzuchtig is, kan het wagen om occultisme te gaan beoefenen. Want iedere karakterfout die hij heeft, zal hem aanvallen, elk falen zal tot een kuil voor zijn voet worden, en voordat hij zijn fundament van deugd heeft gelegd moet hij niet trachten de tempel van het occultisme te bouwen. Noch kan hij proberen die tempel te bouwen voordat hij zijn emoties en zintuigen volledig beheerst.

Dit fragment is uit een lezing die zij hield in Amsterdam in 1904. Gepubliceerd in het door Kurt Leland geredigeerde boek "*Invisible Worlds*", verkrijgbaar in onze boekhandel en bibliotheek.

Wim Leys, voorzitter